Berbecul este cel dintai semn zodiacal. Este un semn de foc, apartinand triadei semnelor de foc (Berbec, Leu, Sagetator). Berbecul are o energie masculina (yang), apartine modului vibratoriu cardinal si este guvernat de planeta Marte, in principal, de Soare si Pluton, secundar (prin exaltare).

Berbecul este plasat imediat dupa un punct nodal al Zodiacului, reprezentat prin Echinoctiului de Primavara, ce marcheaza inceputul primaverii astronomice. Este un moment de hiat cu importante semnificatii ezoterice. Termenul de "echinoctiu" semnifica "egalitatea intre zi si noapte". Acest moment simbolizeaza armonia intre natura feminina si natura masculina, intre receptivitatea si interiorizarea Pestilor (zodie yin), pe de o parte, si dinamismul, combativitatea si elanul entuziast al Berbecului (zodie yang), pe de alta parte. Fiintele renunta la sacrificii, la fuga din fata realitatii neprielnice, la pasivitate, trecandu-se la experiente concrete, actiuni, initiative, in atmosfera placuta a primaverii care tocmai isi face debutul. Echinoctiul reprezinta deci un moment de echilibru la nivel cosmic, care se reflecta in intreaga manifestare.

Echinoctiul de Primavara corespunde momentului de rasarit al Soarelui, aspect exprimat si de ideograma Berbecului (care ne indica o tasnire exploziva din strafunduri a focului primordial). Dupa lunile de iarna in care Soarele a tranzitat prin semne de pamant, aer si apa, astrul zilei patrunde intr-un semn cu al carui element se simte in armonie. Pentru ca aici Soarele trece printr-un punct de hiat, ne putem reaminti de zeul Ianus, care era stapanul portilor (Janitor) in mitologia romana. Rene Guenon observa in studiul "Marea Triada": "In figurarile cele mai obisnuite ale lui Ianus (Janus Bifrons), cele doua fete, printre alte semnificatii, corespund celor doua solstitii; insa exista, de asemenea, desi mai rar, figurari ale lui Ianus cu patru fete (Janus Quadrifrons), corespunzand celor doua solstitii si celor doua echinoctii, si prezentand o destul de neobisnuita asemanare cu Brahma Chaturmukha al traditiei hinduse. (&#65533;) ciclul anual, caruia i se stransa corelatie cu simbolismul lui Ianus, prima dintre cele doua axe este o axa solstitiala si a doua o axa echinoctiala; aici axa verticala se raporteaza la functiunea sacerdotala, iar axa orizontala sau echinoctiala la functiunea regala." Brahma Chaturmukha este aspectul creator al divinului, reprezentat cu patru capete, in traditia hindusa. In aceeasi traditie, functia sacerdotala era indeplinita de casta brahmanilor (preotii lui Brahma), iar functia regala era indeplinita de casta razboinicilor.

In mod semnificativ, functia regala si casta razboinicilor aveau un simbolism echinoctial, caci Berbecul, semn cardinal, este prin excelenta un semn al razboiului, luptei, combativitatii. Razboinicii sunt totodata niste pazitori, niste aparatori. Acelasi R. Guenon noteaza ca "Rolul aparatorului este, evident, pentru a vorbi in limbajul traditiei hinduse, o functie a membrilor Kshatriya; mai exact, orice initiere "cavalereasca" este, in modul esential, adaptate naturii firesti a oamenilor care apartin castei razboinicilor, adica kshatriya." Mari opere literare si, totodata, spirituale ale umanitatii, cum sunt "Ramayana" si "Mahabharata" ne redau anumite adevaruri esentiale sau o intelepciune sacra sub forma descrierii unor razboaie. In basmele romanesti eroul solar, Fat Frumos, se lupta foarte mult cu fortele malefice. Semnificatia ezoterica a

razboiului este legata de starea de eroism spiritual pe care o traieste eroul spiritual. Asa-zisele lupte sunt de fapt confruntari ale eroului spiritual (numit vira in traditia hindusa) cu tendintele sale inferioare, cu impulsurile instinctuale, grosiere sau cu impregnarile karmice negative (acestea luand uneori forma unor balauri, monstri sau alte creaturi hidoase).

In toate traditiile lumii razboiul este prezent ca un fapt necesar, avand nuantari multiple, datorita confruntarilor inevitabile dintre fortele divine si cele malefice. In traditia crestina se relateaza ca, la un interval nu foarte lung temporal de la creatia cosmica, fortele benefice si cele luciferice au purtat in ceruri un razboi pentru supremație, finalizat prin infrangerea celor din urma si caderea lor in lumile inferioare. Cartea finala a Bibliei (Apocalipsa) ne descrie razboiul dintre ingerii condusi de arhanghelul Mihail si fortele malefice conduse de dragonul luciferic. Pentru musulmani (deci in traditia islamica) razboiul sfant constituie un precept religios important (asa-numitul jihad). Diverse texte antice (provenite din manuscrisele descoperite la Qumran in 1947, pe malul Marii Moarte) descriu la randul lor batalia finala dintre "fiii luminii si fiii intunericului"). Vechiul Testament, care contine si o istorie a evreilor, abunda in razboaie duse de israeliti cu popoarele vecine. In plus, vechii iudei Il priveau pe Dumnezeu si ca Tsebaoth (in traducere "Dumnezeu al Armatelor").

Un alt simbol important al Berbecului este cel al inceputului. In Biblie, primul verset suna astfel: "La inceput Dumnezeu a facut cerurile si pamantul". Vorbim aici despre momentul initial, despre starea incipienta a creatiei. Se afirma, de catre diversi intelepti, ca in momentul de inceput este continuta intreaga desfasurare ulterioara si ca "trebuie sa ne mentinem in eternul inceput, evitand taciunii sfarsitului". Mircea Eliade observa la randul sau (in lucrarea "Aspecte ale mitului") ca toate ritualurile religioase nu fac decat sa evoce "starea de inceput", momentele de gratie din illo tempore (timpurile primordiale). Pe calea evolutiei spirituale, momentul de inceput este chiar momentul initierii, in care discipolul trece intaia oara pragul incintei misterelor, capatand un alt statut existential: acela de initiat.

Pastorul, oaia, turma si mielul sunt simboluri conexe, asociate de asemenea zodiei Berbecului. In traditia crestina Mielul este simbolul lui Iisus Christos, avand o dubla semnificatie: aceea de miel sacrificial (Mielul care a preluat pacatul omenirii si a suferit pentru pacatele oamenilor), dar si de miel al judecatii, al rigorii, in vremurile apocaliptice ("Si la mijloc, intre scaunul de domnie si cele patru fapturi vii, si intre batrani, am vazut stand in picioare un Miel. Parea jungheat, si avea sapte coarne si sapte ochi (�) El a venit, si a luat din mana dreapta a Celui ce sedea pe scaunul de domnie.", fiind vorba despre cartea cu 7 peceti in care sunt descrise urgiile finale, in "Apocalipsa" - 5, 6-7). In Evanghelii comunitatea crestina este denumita "turma", "pastorul" fiind invatatorul spiritual (insusi Iisus). Ne atrage atentia si pilda oii ratacite: "Fiindca Fiul omului a venit sa mantuiasca ce era pierdut. Ce credeti ? Daca un om are o suta de oi, si se rataceste una din ele, nu lasa pe cele nouazeci si noua pe munti si se duce sa caute pe cea ratacita ? Si, daca se intampla s-o gaseasca, adevarat va spun, ca are mai multa bucurie de ea, decat de

cele nouazeci si noua, care nu se ratacisera. Tot asa, nu este voia Tatalui vostru celui din ceruri sa piara unul macar din acesti micuti" (Matei - 18, 11-14).

Aceste simboluri sunt prezente si in alte traditii. La vechii evrei, mielul era animalul consumat de Pesah (Pastele iudaic). In traditia indiana, una dintre ipostazele lui Shiva (Transcendentul) este cea de Pashupati ("Stapanul animalelor" sau "Pastorul cel bun"). In aceeasi traditie berbecul, numit Ram sau Agni, este simbolul dar si purtatorul focului cosmic (ori stim ca Berbecul este o zodie de foc).
Un simbol asociat indiscutabil Berbecului este cel al capului, al liderului, al capeteniei. Capul este privit simbolic drept o zona a corpului de unde emana vointa si autoritatea sefului, o parte a corpului asociata ideilor de comanda si control, prin forta mentala. Desi lider, Berbecul nu este un rege sau un imparat, precum Leul, ci doar un comandant militar aflat in subordinea monarhului. Uneori aceasta capetenie militara uzurpa rolul monarhului (in Evul Mediu, comandantul militar suprem al Japoniei sau shogunul detinea adevarata putere, imparatul sau mikado avand doar un rol simbolic, decorativ). Desigur, capetenia nu poate locui decat in capitala, oras din care emana autoritatea catre intregul teritoriu.

Berbecul este o zodie a metalurgiei, metalele avand, la randul lor, importante valente simbolice. Simbolismul metalelor cuprinde doua aspecte: pe de o parte, cei care le lucreaza (fierarii, potcovarii) au fost adeseori partial exclusi din comunitate, activitatea lor fiind considerata de natura infernala si primejdioasa; aspectul benefic se datoreaza purificarii si transmutarii, dar si functiei cosmologice de transformator (prin procesul alchimic, metalul devine pur, iar spiritul se desprinde de substanta si devine vizibil). Metalele pot suferi o transformare al carei scop este, in alchimie, extragerea sulfului. Fuziunea metalelor este comparabila cu o moarte, sulful extras reprezentand virtutea, adica samburele sau spiritul metalului.

Planeta Marte, guvernatoarea Berbecului, este pusa in relatie de alchimisti cu fierul. Acest metal este folosit, in mod semnificativ, si la fabricarea armelor, atat de utilizate si, practic, indispensabile in orice razboi. Marte este, in astrologie, numit "micul malefic", caci predispune oamenii la agresivitate, violenta si crime. Asasinatul este o varsare de sange realizata, cel mai adesea, cu o arma metalica, iar sangele contine, la randul sau, fier (legat in acea hemoglobina, fierul generandu-i si culoarea rosie). Sunt conexiuni ce tin de semnificatiile malefice ale metalelor (explicand retinerea din trecut fata de lucratorii metalelor). Sub aspect pozitiv, orice metal, chiar si fierul, poate fi o materia prima necesara desavarsirii operei alchimice si obtinerii Pietrei Filosofale si a Elixirului nemuririi. Aceste procese spirituale nu pot avea loc fara mijlocirea Focului alchimic (manifestat la Berbec in forma de Foc Primordial, ce are o actiune extrem de puternica, de dinamica).
Cel dintai semn al Zodiacului si-a dezvaluit secretele sale si ne aduce in fiecare an miracolul primaverii.

Cuvinte cheie: ezoterism, Berbec, zodiac, echinocţiu, metalurgie, oaie, miel, alchimie, Evanghelie